

ΑΓΡΙΟΓΥΔΟ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network CHAMOIS

Κυρίαρχος των γκρεμών

Όμορφο, δυνατό, περήφανο, μυθικό. Γεννιέται και γεννά στα απόκρημνα βουνά της Ηπείρου. Ο απόλυτος κυρίαρχος των γκρεμών. Ο συγγενής του Αιγόνκερου σπανίζει. Μόλις 500-600 αγριόγυδα βρίσκονται στη Πίνδο, τη Στερεά Ελλάδα, τον Όλυμπο, τη Ροδόπη και στις οροσειρές των συνόρων με Αλβανία.

Την εποχή των παγετώνων...

Πριν από 3 εκ. χρόνια τα αγριόγυδα ζούσαν στην Κεντρική και Ανατολική Ασία. Οι παγετινές δημιουργήσαν λωρίδες ξηράς που επέτρεπε την μετανάστευση τους. Μετά την αποχώρηση των τελευταίων παγετινών στην Ευρώπη, πριν από 10.000 χρόνια τα αγριόγυδα φάχθον για ζεστασιά. Σχηματίζουν απομονωμένους πληθυσμούς και προσαρμόζονται στο περιβάλλον δημιουργώντας τα είδη τους.

Οι Νησιώτες

Ζουν σε ένα σύμπλεγμα "νησιών" (τα βραχώδη ορεινά συγκροτήματα) περικυκλωμένα από μια "θάλασσα" (λόφοι, πεδιάδες, ποτάμια, βουνά, ανθρώπινη οικισμοί). Σπάνια φεύγουν από τα "νησιά" τους.

Islanders

The chamois is an islander. They live in an archipelago of islands (the sierras) surrounded by sea (mountainous low hills, valleys, rivers, meadows and human settlements). Vary, very seldom does a chamois leave its home island.

Το χρονικό της κομμάτιας

Πυρκαϊά σφύρι, το κομμάτι στέκεται υπερηφάνο. Έχει λευκό πρόσωπο με κίτρι ακουρο πρησί. Έχει άρθο γυριστό προς το είναι κίραιο και κίτρι λυρίδο συν μάλο στο πρόσωπο. Η καρδιά του είναι σχεδόν διπλάσια από του ανθρώπου και το μέγεθος του 2-3 φορές μικρότερο. Το τρίχωμα που έχει 2 είδη τρίχας και 3 διαφορετικές στρώσεις, ώστε να εγκλωβίζει τον αέρα και να προστατεύει το από το ψύχος.

ΧΕΣΜΩΝΑΣ

Χρόμα κίτρι ακουρο εκτεθει γαίρε Τρίχωμα μαύρο Απίστευτος δυναμικός κίρηνος

ΚΑΡΣΚΑΙΡΟΣ

Χρόμα ανοικτό κίτρι Τρίχωμα κίτρι Υψηλός υδρομετρικός περιοχής

CHAMOIS Master of the Gorges

Beautiful and strong, proud, mythical. It is born and gives birth in the steep mountains of Epirus. The Master of the Gorges, related to Capricorn, is a rarity. Just 500-600 chamois are to be found in Pindos, Central Greece, Olympus, the Sierra of Rodopi and in the high mountains bordering to Albania.

In the Ice Time...

3 million years ago the chamois used to live in Central and Eastern Asia. Glaciers have created steaks of land, which allowed immigration through natural bridges. After the glaciers melted down, the chamois starts looking for warmer places. Gradually emerge isolated populations, which adapt to the environmental conditions building its species.

Moonlight for the romance, codes for the guards

They love to play and roll themselves in the snow. They are active in the morning and the afternoon. A good siesta is a must. They control the surroundings for potential enemies. The guard, smells the air, set his eyes on the suspect and with a hissing noise warns its falls. The chamois is active in the nights, under the moonlight. It communicates in a codified way, which is based on kinship hierarchies and sex. Sound, movement and stamping are communication means.

A mountainous kindergarten

The triptych: grandmother, mother, daughter. They fell in love and begin to reproduce themselves in the age of four. Threatened with extinction, they try hard to defend themselves. They might give birth to twins, usually they give birth to one heir in May. The chamois are excellent mothers. Should they go some place else, they leave their babies under supervision. Like in the kindergarten other adults take care of the youngsters.

Narratives of Elegance

Robust body, the head sits stilted, small horns adorn its face. A white face with a dark brown profile captures the eyesight of the observer. A dark streak, like a mask, makes its face attractively mysterious. Its coat has two types of hair and three layers in order to capture the air and protect it from the icy weather. It won't sit for a foto session.

WINDER

Almost black Long coat Steep slopes with vegetation

SUMMER

Light brown Short Coat High altitude regions

Translating project: 2016 Το παρόν έργο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΥΡΩ) Πράξη με τίτλο: "Εκπαίδευση (Υποέργο Α) Αρτοποιίας Αισιότυπος και Τυροκομία"

ΑΩΟΣ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

ΑΩΟΥ

Οικοσυστήματα:

Η κοιλάδα του Αΐου σχηματίζεται από τα βουνά: Αιγιά, Μαυροβούνι, Βασιλίτσα, Σμόλικας και Τραπεζίτσα στα βόρεια και Τσοούκα Ρόσσα, Κλέφτες-Περιστέρι και Τύμφη (ή Πάπινγκος) στα νότια.

Δάση:

Οι πλαγιές στα χαμηλότερα υψόμετρα των βουνών (700 - 1000μ) σκεπάζονται από δρυοδάση, και άλλα είδη δέντρων και θάμνων, όπως κέδρα, γράβι, αστράς, κότινοι, γκερταίς και κρηνιές.

Στο μεσαίο υψόμετρο (900- 1400μ) εκτείνονται δάση οξυάς, ελάτης και μαυρόπευκου. Τα δάση οξυάς προτιμούν τις περισσότερες βροχές, ενώ τα μαυρόπευκα τις πιο ξηρές.

Τα έλατα συχνά σχηματίζουν μικτά δάση με οξυές και βελανιδιές. Μικροί θύλακες με φλαμουριές, ιπποκαστανιές και άλλα σπάνια δέντρα βρίσκονται διάσπαρτα εδώ.

Τα δάση ρόμπιλου βρίσκονται στα μεγάλα υψόμετρα (1400- 2000μ). Το ρόμπιλο είναι είδος ψυχρόβιου κωνοφόρου, ενδημικό των βουνών της Βαλκανικής και της Καλαβρίας στην Ιταλία.

Στα οροπέδια

που βρίσκονται στα ανώτερα υψόμετρα (2000- 2600μ) εκτείνονται υποαλπικά λιβάδια με πώδη βλάστηση και χαμηλούς θάμνους, ενώ τα δέντρα απουσιάζουν εντελώς.

Οι πλούσιοι αυτοί βοσκότοποι φιλοξενούν τους καλοκαιρινούς μήνες τα κοπάδια των νομάδων κτηνοτρόφων.

Στα δάση της κοιλάδας του Αΐου ζουν σπάνια πλέον είδη θηλαστικών, όπως η αρκούδα, ο λύκος, το ζαρκάδι, το αγριογούρουνο, το δασοκούναβο, καθώς και πουλιών, όπως ο μεγάλος μαύρος δρυοκόλαπτης, η ελατοπαπαδίτσα και ο χουχουριστής.

Στις ορθοπλαγιές

Είναι οι κάθετοι ορθοπλαγιτικοί βραχώδεις σχηματισμοί με ποικιλία μορφών και σχημάτων, που στα ανώτερα υψόμετρα (2000-2600μ) δίνουν το χαρακτηριστικό σχήμα των κορυφών.

Στο λιγοστό χύμα των σχισμών τους φυτρώνουν σπάνια είδη φυτών και ορισμένες φορές δέντρα ολόκληρα, κυρίως μαυρόπευκα και ρόμπιλα.

Εκεί βρίσκεται καταφύγιο το αγριόγιδιο, η αντιλόπη των ελληνικών βουνών. Στις σπηλιές, που είναι στη βάση τους, η αρκούδα πέφτει σε χειμέριο λήθαργο. Μεγάλα αρπακτικά, όπως ο χρυσαετός και ο μπούφος φωλιάζουν στις απόκρημνες αυτές πλαγιές.

Προστασία και Αξιοποίηση 2006
 Το παρόν έργο δημιουργήθηκε με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "Ανάπτυξη Ανθρώπινου Κεφαλαίου, Εργασία και Κοινωνική Αλληλεγγύη - Περιφέρειες Αποανάπτυξης, Ανατολικής Ελλάδας"

ΔΙΣΤΡΑΤΟ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

DISTRATO

Στα 1100...

μέτρα και όχι χρόνια είναι χτισμένο το Δίστρατο, μια από τις πιο ζωντανές κοινότητες της Πίνδου, στους πρόποδες της Βασιλίτσας και του Σμόλικα. Το στολίδι του χωριού από αρχιτεκτονικής άποψης, είναι η κεντρική εκκλησία της Παναγίας, η οποία στα 1909 κατασκευάστηκε από τα φημισμένα συνεργεία των Πυρσσιαντών μαστόρων της πέτρας, και διακοσμήθηκε σωτερικά από τα χέρια Χιονοδιπλών αγιογράφων.

Η έλλειψη αντιπροσωπευτικών κτηρίων ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής οφείλεται στην καταστροφή του χωριού κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η φύση όμως μας αποζημιώνει με πλούσια δάση δρυός, αξιάς και μαυρόπευκου και με άφθονα νερά που διασχίζουν τις πλαγιές καταλήγοντας στον Αώο ποταμό, αφού πρώτα η ευεργετική τους ορμή εξημερωθεί στους μύλους και στις νεροτριβές του χωριού.

Η οικονομία του ξύλου!

Τα πυκνά δάση με την άφθονη ξυλεία, ήταν φυσικό να καθορίσουν και την επαγγελματική εξειδίκευση των κατοίκων. Μια σειρά επαγγελματιών προέκυψε από τη χρήση του ξύλου. Οι επιδέξιοι υλοτόμοι με τη χρήση του νεροπίριου και την εκμετάλλευση του νερού, προχώρησαν στην πρώτη μεταποίηση της ξυλείας. Ορισμένοι, εξειδικεύτηκαν στην παραγωγή κάρβουνου και καταρσιού. Οι έμπειροι αμυγιάτες φρόντιζαν για τη μεταφορά της ξυλείας και των παραγώγων της.

Forest Economy!

Rich forests with an abundance of timber define the professions developed in the village. Skilled lumberjacks used the power of the water and sawmills to elaborate timber. Others have specialized in the production of coal and tar. Dextrous donkey drivers transferred the timber and its derivatives outside local boundaries.

Στα καμίνια...

Τα καμίνια φτιάχνονται κοντά στους τόπους της υλοτομίας. Άρκετα καμίνια σώζονται σήμερα στην περιοχή Κατράνια όπου οι κατονομάδες θερμαίνοντας το δάδι από ξύλα πύκου παράγουν το κατράκι. Στη συνέχεια, το τοποθετούν σε βαριάταινα τουλάχιστον που οι αμυγιάτες το μεταφέρουν με τα ζώα τους, για να το πουλήσουν σε κοντινές και μακρινές περιοχές.

Παλιός κι εφέρας του καταρσιού.

Στον άνθρακα για θεραπευτικούς σκοπούς όπως η παρασκευή κρημίστρων. Στα ζώα για την επόχλευση των πλεγών. Στις ροδες των κορμών για διευκόλυνση της κίνησής τους. Στο υαλαγγέιο στην κατασκευή βλαύων. Είναι, για ακόμα χρέος του, ανακαταμένο με λάδι, σφουροί στο μύλο του και βίντριου. (287)

In the kilns...

Kilns were constructed in the proximity of places, which hosted lumberjacking activities. A series of kilns are to be found in the area of Katranis, where 'katranades', kiln masters, produced tar by heating fire-brands. Then tar was put into leather sacks and was transferred by dextrous donkey drivers outside the local boundaries, to be sold in nearby and remote areas.

The uses of tar and pitch are manifold. It helped healing people by making plasters, healing ointments by using tar compresses. It was a first class aid to make cart-wheels function properly, was extensively used in shipyards. Mixed with oil it was used to engraft, march trees.

In 1100...

Distrato is built not in the Middle Age, but 1100 meters above sea level. One of the most lively communities of Pindos at the feet of Mt. Vasilitsa and Mt. Smolikas.

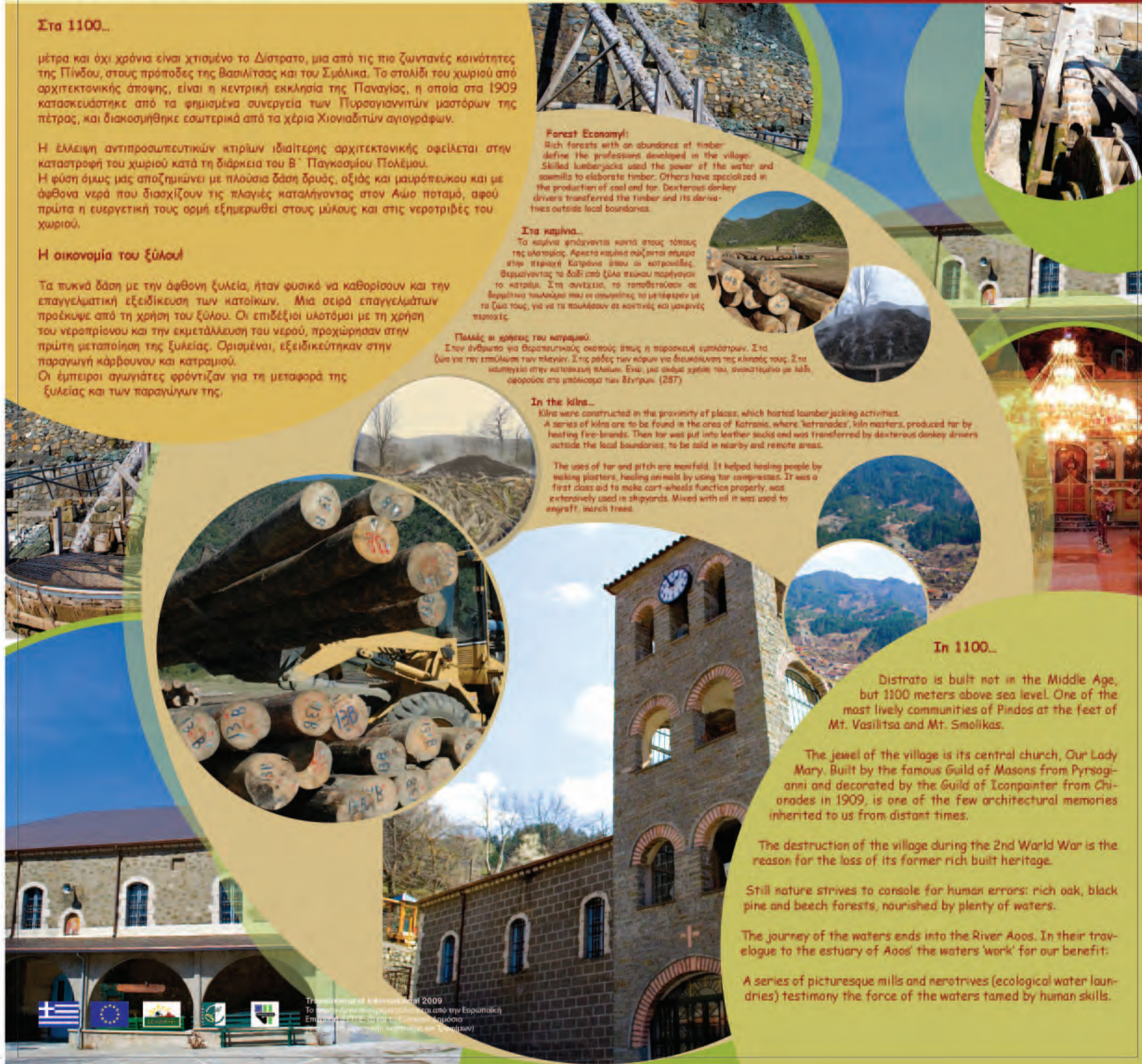
The jewel of the village is its central church, Our Lady Mary. Built by the famous Guild of Masons from Pysosianni and decorated by the Guild of Iconpainter from Chionades in 1909, is one of the few architectural memories inherited to us from distant times.

The destruction of the village during the 2nd World War is the reason for the loss of its former rich built heritage.

Still nature strives to console for human errors: rich oak, black pine and beech forests, nourished by plenty of waters.

The journey of the waters ends into the River Aous. In their travelogue to the estuary of Aous' the waters 'work' for our benefit:

A series of picturesque mills and nerotrives (ecological water laundries) testimony the force of the waters tamed by human skills.

Το περιεχόμενο της έκδοσης 2009
Το έργο χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή
Επιτροπή στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος
Επένδυσης για την Κοινωνία της Πόλης (ΕΠΚΠ)

ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΡΤΖΙΑΝΗΣ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

BRIDGE OF MERTZIANI

Οι τρεις αδελφές

Η Μεσογέφυρα του Αίου, μαζί με τη γέφυρα στο Χάνι Μπουραζάνι και αυτή στη Μέρτζιανη στο Σαραντάπορο, οριοθετούν μια περιοχή που έχει μείνει στη συνείδηση ως «Τρεις γέφυρες».

Και οι τρεις αυτές γέφυρες, αποτελούν ιστορικούς τόπους, αφού είναι συνυφασμένες με τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και φέρνουν πάνω τους τα σημάδια της ανατίξεως.

Χωρισμός και Επανάμιση

Στην ιστορία των γεφυριών αυτών είναι επιπλέον αποτυπωμένη και η ιστορία των ελληνο-αλβανικών σχέσεων.

Η καταστροφή της Μεσογέφυρας είναι η απαρχή της διάσπασης της ιστορικής ενότητας των δύο γειτονικών περιοχών της Κόνιτσας στην Ελλάδα και του Λεσκοβίκιου στην Αλβανία, που παρά τη χάραξη των συνόρων του 1913 συνέχισαν μέχρι το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο να επικοινωνούν.

Από την άλλη μεριά, η νέα γέφυρα της Μέρτζιανης και το ομώνυμο τελωνείο που άρχισε να λειτουργεί πρόσφατα, συμβολίζουν τη νέα εποχή που άρχισε τη δεκαετία του '90 με τη βελτίωση των σχέσεων των δύο χωρών.

Three Sisters

The bridge of river Aios (Mesogefyra), along with the Bridge in Bourazani and the one of river Sarantaporos in Mertziani, mark a regions which the collective memory names the "The Three Bridges".

These three bridges are distinctive markers of the area's historic environment, strictly intertwined with memorable facts of the 2nd World War, still bearing the marks of blow ups.

Separation and Re-Union

The history of the bridges reflects the history of the Hellenic-Albanian relationships.

The destruction of Mesogefyra, the bridge of river Aios, is the starting point for the separation of the historical continuity of two regions in proximity: Konitsa in Greece and Leskoviki in Albania. Although the borders of 1913 separated them, these two regions continued to communicate till the 2nd World War.

The new bridge of Mertziani and the Customs House symbolizes a new era: they both strive to strengthen the relations between the two countries.

Με αισιοδοξία προς το μέλλον

Στην περιοχή ζαυάσμιζαν οι κάτοικοι των διπλανών, αλλά σε διαφορετικά κράτη, χωρών που απομονώθηκαν αρχικά από τη χάραξη των συνόρων και στη συνέχεια από τον αποκλεισμό της Αλβανίας μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Η σύγχρονη γέφυρα της Μέρτζιανης και οι νέοι δρόμοι αποκαθιστούν την επικοινωνία, ενώ οι υποδομές των τελωνείων μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία της συνοριακής ζώνης συγκροτούν το σύγχρονο πολιτισμικό τοπίο αυτής της επιμεθόριας ζώνης.

Looking forward to the future

In the broader area the inhabitants of the villages, belonging to different countries, communicate again. These local populations have been separated initially by the border line of 1913 and then by the isolation of Albania after the 2nd World War.

The modern bridge of Mertziani and new roads facilitate communication, whereas infrastructures of the Custom Houses and the social elements of life in the border line constitute the cultural landscape of this frontier zone.

Transborder International 2009
Το έργο υλοποιήθηκε με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΤΤΕ II) και το Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης, Ανταπόδοσης και Προώθησης

ΓΕΦΥΡΙ ΖΕΡΜΑΣ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

BRIDGE OF ZERMA

ΓΕΦΥΡΙ ΖΕΡΜΑΣ ή ΚΑΝΤΣΙΚΟΥ

Πήρε το όνομά του από τις παλιές ονομασίες των δύο διπλανών χωριών: της Πλαγιάς και της Δροσπηγής. Είναι το μοναδικό πέτρινο γεφύρι που σώζεται στον Σαραντάπορο ποταμό και η παρουσία του ήταν απαραίτητη για τους κατοίκους, τους ταξιδιώτες αλλά και τους προσκυνητές του γειτονικού μοναστηριού της Ζέρμας.

BRIDGE OF ZERMA OR KANTSIKO

The bridge of Zerma or Kantoliko was named according to the names of the two villages in its proximity. As time passes by, many things change. The two villages changed their names as well. Today the villages' names are 'Plagia' and 'Drosopigi'.

Μία σχέση που αντέχει στον αντίχει:

Το γεφύρι της Ζέρμας ή Καντσίκου πήρε το όνομά του από τις παλιές ονομασίες των δύο διπλανών χωριών: της Πλαγιάς και της Δροσπηγής. Είναι το μοναδικό πέτρινο γεφύρι που σώζεται στον Σαραντάπορο ποταμό και η παρουσία του ήταν απαραίτητη για τους κατοίκους, τους ταξιδιώτες αλλά και τους προσκυνητές του γειτονικού μοναστηριού της Ζέρμας.

Common Measures:

In addition, and in order to restrain the force of the water whenever the river get really angry, the dexterous masters have constructed at a higher level on the middle pier, a small arch, and lower a piston to relieve the water. This engineering approach was quite common by Greek masons during Ottoman Domination.

Τα σημάδια του χρόνου!

Το μεγάλο τόξα με το ελαφρώς οξυκόρυφο σχήμα του, μαρτυρά την ηλικία του γεφυριού, που η χρονολογία κατασκευής του εντοπίζεται στις αρχές του 18ου αιώνα (1747).

A special relationship

The bridge of Zerma is the only stone arched bridge on River Sarantaporos that has escaped the decay of time. It has always been special for it served from the very beginning local people and travelers, and pilgrims, who came to the Monastery of Our Lady's Dormition in Zerma.

Το κόλπο με το βράχο:

Είναι λιτό στην κατασκευή, ενώ χαρακτηριστικό του γνώρισμα είναι ότι τα δύο του τόξα στηρίζονται σε ογκώδη βράχο στη μέση του ποταμού. Οι χαρισματικοί μάστορες της πέτρας, εκμεταλλεύτηκαν για τη ζεύξη του ποταμού την ύπαρξη του ογκώδη βράχου, πάνω στον οποίο στήριξαν τα δύο ανισο-μεγέθη τόξα, δημιουργώντας ένα πολύ σταθερό γεφύρι μήκους 33,50μ.

The great trick:

Its simple construction has two arches lying on a massive rock in the middle of River Sarantaporos. Dexterous masons have wisely used the bulky rock to support two asymmetrical arches creating in this way a very stable stone bridge 33, 50 meters long.

Transit project of Eilat-Thessaloniki 2008
 Το παρόν έργο συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΥΡΕ-Π) και το Ελληνικό κράτος (Υπουργείο Αρχαίων Αναμνημάτων, Υπουργείο Τουρισμού)

ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

KASTANIANI

Χτισμένο από το 1018

Η επιλογή του σημείου και το χτίσιμο εκκλησιών με φρουριακό χαρακτήρα αποδεικνύουν την ανάγκη των κατοίκων για ασφάλεια και προστασία από τις συχνές επιδρομές.

Built in 1018

The selection of the location and the construction of churches in a military architectural style, evidences the urgency for security and protection in those turbulent medieval times, where local populations were harassed by raids.

Τέσσερα ιστορικά γεφύρια

Μέσα στο χωριό ενώνουν τους τρεις οικισμούς:

Το γεφύρι «Μητσάδικα» (1845), το γεφύρι «Μεσαριάς-Ράχης» (1895), το γεφύρι «Μεσαριάς-Γκάλινας» (1936) και το γεφύρι «Μαλνίτσας».

Στο κέντρο του χωριού βρίσκεται ο κοινοτικός ξενώνας, το «Αμιλικό», με την πέτρινη βρύση.

4 historic bridges unite three settlements

The bridge of "Mitsadiko" (1845), the bridge of "Messaria-Rachi" (1895), the bridge of "Messaria-Galina" (1936) and the bridge of "Malnitsa" unite the community. In the centre of the village is located "Amilikon" the community hostel, with its stone fountain.

Ανεπαρόλητες επιπτώσεις

- Ο Άγιος Νικόλαος (1926), κεντρική εκκλησία του χωριού, με το ξυλόκλιτο τέμπλο του Χαράλαμπος Σκαλιστή, ταλαδούρου από τον Γεωργιόπουλο.
- το θείο πέτρινο σχολείο (1894).
- τα αρχοντικά του Γκόσου και τα υπέροχα αρχοντικά του χωριού.

From its rich architectural heritage do not miss:

- St. Nicholas (1926), in the centre of the village, with the wood-carved chancel screen (iconostasis, a masterpiece by Charalambos Skalishis, a known wood-carver from Georgopoulos.
- The two stone built school (1894)
- The Gossios' Mansion and a series of other stone built mansions in the village.

Οι εκκλησίες, τα πολλά πετρώματα στήλια με τους βεθηθικούς τους χάρους, τα «αλντερία» και οι εξαιρετικές τοιχοποιίες που κυριαρχούν παντού, αποδεικνύουν τις αρχιτεκτονικές αξίες του χωριού.

The churches, the old stone mansions with their auxiliary buildings, the cobblestone pavements, the magnificent masonry create the very special identity of Kastaniani.

Ποιος προστατεύει την Καστανιανή;

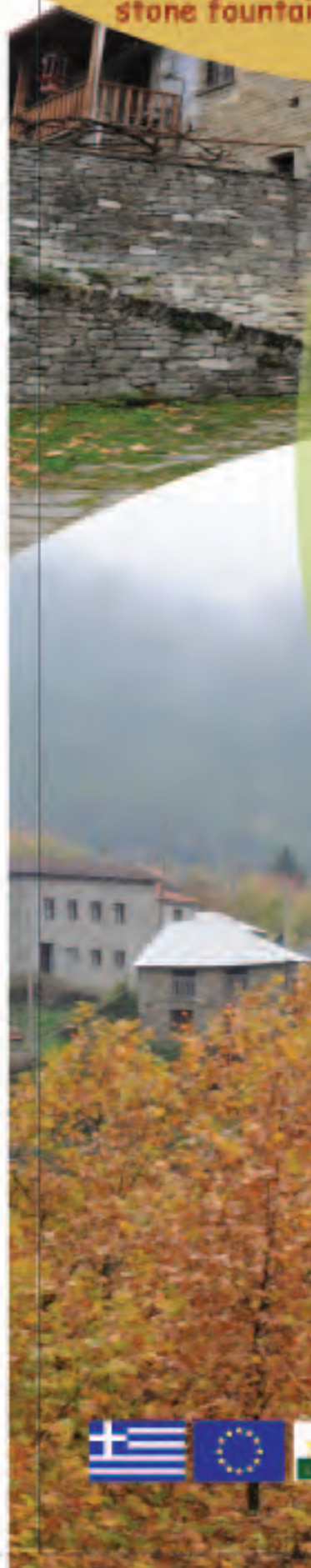
Ούτε ένας, ούτε δύο αλλά δεκαεπτά είναι περιμετρικά προστατούν το χωριό με την παρουσία τους. Πρόκειται για τα δεκαεπτά εικονίσματα που "ζώνουν" τον οικισμό με σκοπό να κρατήσουν μακριά από τους κατακλιείς του κάθε κακό, κάθε αρρώστια.

Who is the patron saint?

Not one, not two but 17 saints protect the village. 17 chapels located in a circumference around Kastaniani offer their protection to the villagers from any evil, enemies and illness.

The protection zone: each chapel, a separate story!

1. Mesopentikosti
2. St. Kyriaki
3. St. Apostels
4. St. Demetrius
5. St. George
6. Koimisi Theotokou
7. St. Charalambos
8. St. John
9. St. Christofer
10. St. Paraskevi
11. Metamorfofi tou Sotiros
12. Analipsi
13. Aghia Triada
14. St. Panteleimon
15. Panagiopoula
16. St. Athanasios
17. Prophet Elias

ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

OUR LADY IN RED

Δεν είναι αφιερωμένη στην πολιτική, αλλά στην Ζωοδόχο Πηγή. Οφείλει το όνομα της στο κόκκινο χρώμα των τούβλων, με τα οποία χτίστηκε πριν από 600 περίπου χρόνια.

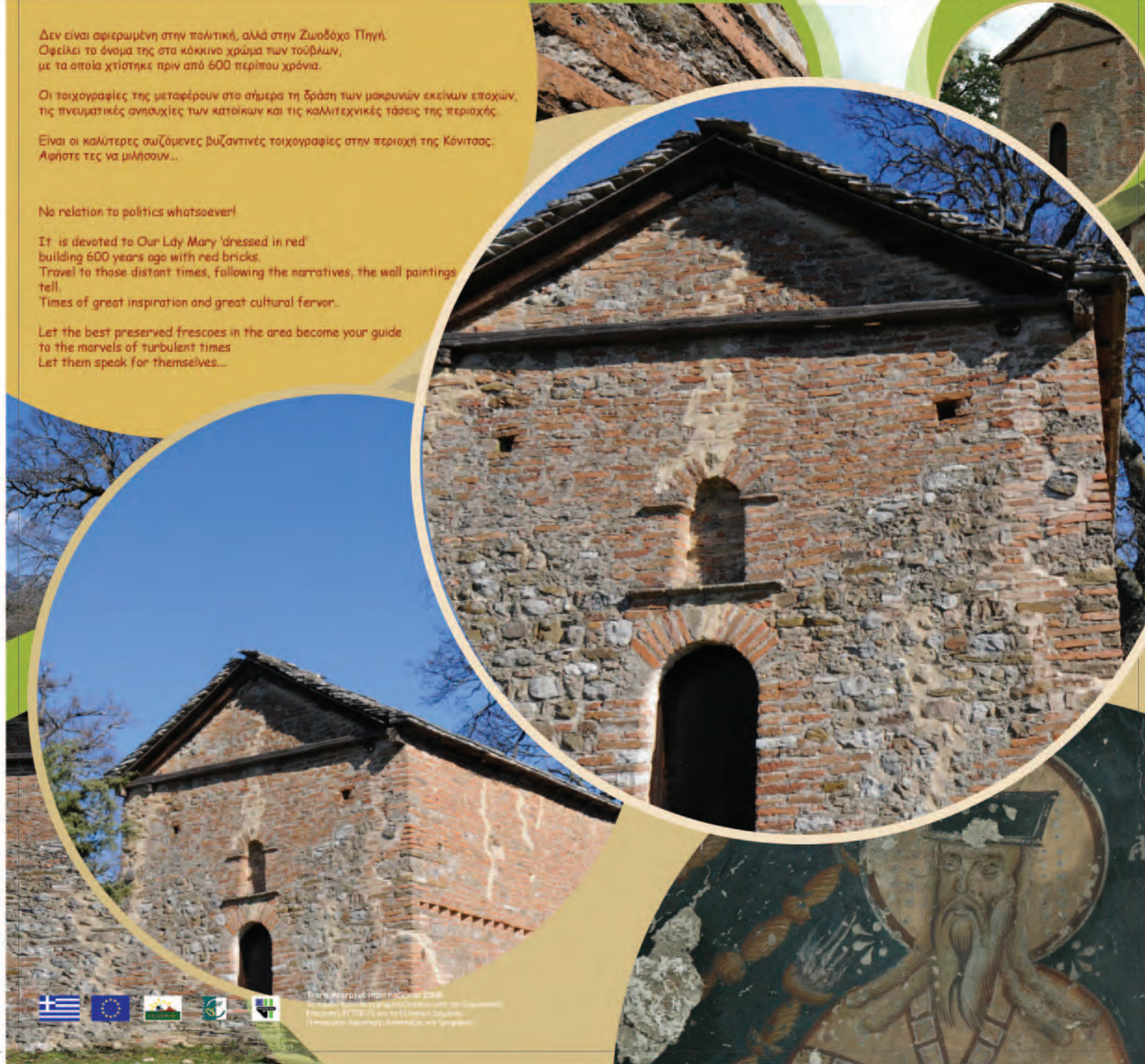
Οι τοιχογραφίες της μεταφέρουν στο σήμερα τη δράση των μακρινών εκείνων εποχών, τις πνευματικές ανησυχίες των κατοίκων και τις καλλιτεχνικές τάσεις της περιοχής.

Είναι οι καλύτερες σωζόμενες βυζαντινές τοιχογραφίες στην περιοχή της Κόνιτσας. Αφήστε τες να μιλήσουν...

No relation to politics whatsoever!

It is devoted to Our Lady Mary 'dressed in red' building 600 years ago with red bricks. Travel to those distant times, following the narratives, the wall paintings tell. Times of great inspiration and great cultural fervor.

Let the best preserved frescoes in the area become your guide to the marvels of turbulent times. Let them speak for themselves...

Εταιρία Μεταρρύθμισης Περιφέρειας ΕΠΚΚ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Περιφέρεια Ηπείρου
Περιφερειακή Αρχή Κόνιτσας

42.5x45cm
Φ.Μ.: 85x90cm

ΚΟΝΙΤΣΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

ΚΟΝΙΤΣΑ

Χτισμένη στις πλαγιές της Τραπεζιτσας, καταφέρνει να παραμείνει το διοικητικό και οικονομικό κέντρο της περιοχής! Η θέση της κοντά σε κομβικό σημείο επιτρέπει την επικοινωνία με τη Μακεδονία και τη Νότια Αλβανία.

Στα πόδια της εκτείνεται η εύφορη κοιλάδα του Αώου ποταμού. Αώος, Βοϊδομάτης, Σαραντάπορος σμίγουν σε αυτή την κοιλάδα. Η πεδιάδα κατοικείται από την αρχαιότητα. Το Κάστρο της και ο ναός της Κόκκινης Παναγίας είναι η ταυτότητα της πόλης στα βυζαντινά χρόνια. Αν και υφίσταται τον 15ο αι. στους Οθωμανούς αναπτύσσεται έντονη οικονομική δραστηριότητα, με την κτηνοτροφία και γεωργία, αλλά και βιοτεχνία και το εμπόριο.

Το περίφημο παζάρι, σημείο αναφοράς και τόπος συνάντησης των εμπόρων στα Βαλκάνια, οργανώνει το χωροχρόνο της Κόνιτσας για αιώνες.

Ο πληθυσμός μοιράζεται ως τις αρχές του 20ου αι. σε δύο συνοικίες. Στην Πάνω Κόνιτσα, το «Βαρόσι», όπου κατοικεί η πλειοψηφία των χριστιανών και οι ισχυρές οικογένειες των μετέδων και στην Κάτω Κόνιτσα όπου το μουσουλμανικό στοιχείο είναι πολυπληθέστερο.

Σημείο αναφοράς και τόπος συνάντησης των κατοίκων και των εμπόρων της ευρύτερης περιοχής αποτελεί το περίφημο παζάρι της Κόνιτσας, ζωντανό ακόμη και σήμερα.

Η πόλη με το παζάρι μας χάρισε το γεφύρι στον Αώο, το τζαμί του Σουλμάν, τον πύργο της Χαμκίως, τα χαρακτηριστικά πετρόχτιστα σπίτια των νοικοκυραίων.

Αρχοντικό Ζαϊνέ Μπέη

Με την ομώνυμη γέφυρα η Κόνιτσα στο χρόνο του Αώου Ποταμού. Ο Αώος κερματίζει τη φεσδαζία και την επιλογή της ναβήτας μεταξύ των διαφορετικών εδαφών και κατακόσμου στην επικράτεια του, από την ελληνοβουλγαρική σύνορο του ποταμού Ζαϊνέ Μπέη Χαμκίω. Το αρχοντικό, με θέα στην ευγενή κοιλάδα, χτισμένο σε τρία επίπεδα, προστατεύεται από τους λόφους με έναν εδαφολογικό κλίμακα περίβολο. Μας μάθει με ιδιόμορφες εικόνες. Αδύνατο δρομικό μας οδηγεί στο κεντρικό μέρος του αρχοντικού. Τυφλωμένοι κύριος με ποικιλία και βοηθητικό κτίριο υπονομαζούν το κεντρικό του μεγάλου αρχοντικού.

The Zeinel Bey Mansion

Under Ali, Paisha in Ioannina, Konitsa experiences its heyday. All inherited by his Greek speaking mother, Chamko, ambition and a sense of equality for the diverse nations in his territory. Her wealthy father, Zeinel Bey, built a fortified mansion overlooking the plain of Konitsa. Built on three levels, a wall protects the inhabitants from invaders. The mansion is taking to us through its stone sculptures. A stone path leads to the second level, where the main building is located, auxiliary buildings all around. The tower with crenellations protects the Bey's property.

Μητροπολιτικός Ναός Αγίου Νικολάου

Ο 19ος αι. είναι η εποχή όπου οι τεχνίτες της πέτρας και του ξύλου μεταμορφώνουν σε όλη τη Βαλκανική και τον κόσμο διάσημα Μαντράς της Βοστανίας και της Πελοποννήσου. Έχουν το ναό και αγιοστάσι των Χονδράδων. Ηλιακή τριγωνική στέγη, διακοσμητική, οι παρθένοι τοιχοειδή από το Τσίρνεβο άγιοστάσι το ξυλόκλιτο ήμισυ με 8 μ. μήκος και 30 μ. μήκος στέγη σε 2 στέγες.

St. Nicholas

In the 19th century the area experiences an architectural Renaissance. Guilds of masons, stone and woodcarvers, conquer the Balkans and the rest of the world, leaving indelible masterpieces behind. St. Nicholas was built by such masters and local masons.

Γεφύρι της Κόνιτσας

Ποταμιά σπάζουν το γεφύρι. Μια γέφυρα με μαρμαράκι. Για το μεγαλύτερο μόνιμο πέτρινο γεφύρι των Βαλκανίων κτίσται 120.000 υφιστάτοι των αγροτόφροντων Σ. Αούα. Παραγονοκίτες μαστρά-ελλοκίτες, χτιστές, ισομετρικές και την ελπίδα της πέτρας, ξυλόκλιτες και το καλαίσθητο, ασβεστόλιθο και μεταφορές δουλειών και να στέθει το γεφύρι. Ο πρωτοπόρος φρόνιμος άμα το στέθειτο: 20 μέτρα πλάτος και 40 μέτρα φέρδι, το πέτρινο γεφύρι στον Αώο έδωσε ζωή στο χωριό προστατεύοντας τους διαδότες του κάτω από τον κεντρικό του το κεντρικό χτιστό όσον ο άντρος Αωοσάου.

Bridge of Konitsa

Masons, builders, stone carvers work on a daily wage of half piaster. 120.000 masons create the largest one-arch bridge in the Balkans, paid out by the upper class of Konitsa and banker Loulis. Master Frantzou thought of everything: 120 meters high and 40 meters wide, the bridge saves the villages and protects its travelers. Under its arch a bell warns whenever the wind threatens our safety.

Inhabited since pre-historic times, its location enabled communication between Macedonia and Albania.

Built on the slopes of Mt. Trapezitsa it build the administrative and Its fertile plain is the convergence point of three major rivers: Aous, Voidimatis, Sarantaparas.

The medieval castle and the Church of Red Madonna prove its Byzantine identity. In the 15th century it flourished under Turkish dominion.

The famous Bazaar, is a reference and meeting point for the merchants of the Balkans. In its heyday, 7000 people live in Konitsa.

In the beginning of the 20th century Upper Konitsa, "Varossi" is inhabited by Christians, and Lower Konitsa by Muslims. In Upper Konitsa live descendants of the most powerful families of the Ottoman Empire. They use the Greek language and frequent Greek schools, respect Christian saints.

Konitsa has inherited to us the bridge on the river Aous, the Mosque, the mansion of Chamko, the mansions of its wealthy citizens.

Φωτογραφική Έκθεση

της ιστορικής πορείας της Κόνιτσας. Στεγάζεται στο κτίριο του Μουσουλμανικού Σουλτανικού, δίπλα από το Τζαμί Σουλμάν και περιλαμβάνει πληροφορίες και εικόνες όλων των αξιόλογων ιστορικών μνημείων και αρχαιοτήτων διατηρημένων της περιοχής.

Photographic Exhibition

of Historic Konitsa. It is hosted in the Muslim Seminary and includes information and pictures of all significant historic monuments in the area.

Το τζαμί του πιο ένδοξου Σουλτάνου

Το τζαμί χτίστηκε στη θέση χριστιανικού ναού. Με ο θάλας δεν στέφω. «Οι Τούρκοι χτίσαν τον κήνο τ' Αι Γιάννη στον τοίχο, να στέφω με το τζαμί». Αυτό μας έδει η παράδοση.

Ο ένδοξος Σουλτάνος, με τον Έλληνα Βεζίρη και πρότυπο το Μεγαλειώδη μακροχρόνιο στη βασιλεία όσο κινεί ολόκληρο Ο Σουλμάν, ο Μεγαλειώτης, Μόλις Νάβαδης και παύσης έμπαρε στη Βιέννη. Στο βόρειο για την κατασκευή της Αδόνας, έμπαρε της ελπίδας του στη κωνική θέση της Κόνιτσας χτίστηκε το τζαμί. Ομοίως έμπαρε ο Κωνσταντίνος Δ΄ Παννυνός έμπαρε στη γαλιανή Μακεδονομάχους μοναστήρι. Επί το στέφω της ελπίδας και Αρεσκίας ολόκληρο, η Κόνιτσα διατηρεί τη θέση της στους αιώνες.

The Mosque of Souleiman the Magnificent

The Mosque was built on a Christian church, still the cupola could not be completed. A Christian icon put in the foundations allowed further building. That is what tradition says. The 10th Sultan with a Greek Vizir and Alexander the Great as he did, both in reign were than anyone before and after him. Souleiman, the Magnificent, the Law Giver and Fort reached the walls of Vienna. On his way to conquer Albania he built in Konitsa the Mosque to reinforce his authority as before Byzantine Emperor Konstantine Pogonatos built Melniko-akopast the Monastery. While symbols of power change, Konitsa preserves its place in history.

Προσχεδιασμένο International 2009
Επιμέλεια και επιμέλεια: Εργαστήριο Διαδρομών
Ποταμιά (ΕΤΕΠ) και το Ελληνικό Αρχείο
Γραφείο Αρχαίας Αρχιτεκτονικής του Τουρισμού

ΜΟΛΥΒΙ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

MOLIVI

Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπαστής
(από τον 7ο αιώνα ως σήμερα)

Η Μονή της Κοίμησης της Θεοτόκου, Μολύβι στην ντισιολαιά, έχει τρεις τίτλους ευγενείας:

«Μολυβδοσκεπαστή» από τη μολύβδινη σκεπή που είχε κάποτε το καθολικό της.

«Βασιλική» γιατί κτίστηκε από τον Βασιλέα-Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνο Δ' τον Πωγωνάτο.

«Σταυροπηγιακή» όπως λέγονταν οι Ιερές Μονές οι οποίες εξαρτώνται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Για να δηλωθεί η εξάρτηση από το Πατριαρχείο, ο ίδιος ο Πατριάρχης ή εκπρόσωπός του τοποθετούσε κατά τη θεμελίωση των Ιερών Μονών σιδερένιο σταυρό στα θεμέλια, το Σταυροπήγιο: "Πήγνυμι σταυρόν".

Οι Σταυροπηγιακές Μονές ελέγχονται από το Πατριαρχείο, ο Πατριάρχης ορίζει τον Ηγούμενο.

Holy Monastery of Molyvdoskepasto (The Lead Covered).

From the 7th century onwards.

The Monastery of The Virgin's Dormition has three nobility titles:

It is called the "Lead Covered" by the lead covered roof of its Catholicon once.

"Imperial" because it has been built by the Byzantine Emperor Constantine D' Pogonatos, and "Stavropegic".

The Greek term "stavro + pegion" is a composed word, meaning the "Fixture of a Cross" referring to crosses used to mark boundaries.

The term is employed to distinguish monasteries which owned canonical allegiance to the Patriarch of Constantinople.

Από τη Βασιλικόστρατα στο Μοναστήρι

Από τη Βασιλικόστρατα των Βυζαντινών και των Ρωμαίων, που χρησιμοποιήθηκε ως και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, επέστρεψε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Δ' Πωγωνάτος (668-685 μ.Χ.) από τη Σικελία. Στη περιοχή που σήμερα είναι το Πωγωνί σταμάτησε το στρατό να ξεκουραστεί. Εκείνος έπιασε αμέσως δουλειά: ένα θούμα της Παναγίας τον ώθησε να χτίσει το Μοναστήρι ...

Παναγία Βρεφοκρατούσα

Το "Μολύβι", είναι γνωστό σε όλη την Ήπειρο από τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Πωγωνιανίτισσας, που κρατάει τρυφερά το άγιο βρέφος στη αγκαλιά της.

Τέχνες και γράμματα- επενδύσεις και μετόχια

Γνωρίζω λοιπόν ένα από τα ελάχιστα δείγματα της βυζαντινής ξυλογλυπτικής την Ήπειρο: την ξυλόγλυπτη πόρτα και το τέμπλο. Αφιεθείτε στην αφήγυσή τους...

Στην Τουρκοκρατία υπήρχε στο μοναστήρι σχολή στην οποία αντίγραφαν χειρόγραφα. Διέθετε πλούσια βιβλιοθήκη από την οποία λίγα βιβλία σώζονται σήμερα. Το Μοναστήρι άνθισε και οικονομικά: Εκεί γινόταν το περίφημο παζάρι, ενώ διατηρούσε και μετόχια στη Ρωσία και Βλαχία.

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την Περιφέρεια Ηπείρου 2014-2020
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΡΓΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ για την Ήπειρο
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΡΓΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ για την Ήπειρο
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΡΓΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ για την Ήπειρο

ΜΟΛΙΣΤΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

MOLISTA

**«Στους πρόποδες του Σμόλικα
ευρίσκεται κι η Μόλιστα»**

Η Μόλιστα, το Γανάδιο και το Μοναστήρι, διαφορετικά χωριά σήμερα, πριν από το 1926 αποτελούσαν τις τρεις συνοικίες της Μόλιστας. Φημίζονται για τον πλούτο των κατοίκων τους, που αποτυπώνεται με τα αρχοντόσπιτα, που συναγωνίζονται σε ομορφιά το ένα το άλλο. Τα τρία χωριά συγκοιτώνται στα γκυστά «Μαστοροχώρια» της Κόνιτσας.

**«in the feet of Smolika's
beautifully lies Molista»**

Molista, Ganadio and Monastiri, three separate villages today, before 1926 they constituted the three neighborhoods of Molista. Famous for the wealth of its inhabitants, they attract attention through its mansions competing with each other.

Οργανώνοντας τις συντεχνίες...

Επειδή η περιοχή είναι ορεινή και άγονη οι άντρες μετανάστευαν. Σχημάτιζαν ομάδες από διάφορους τεχνίτες, τα «πλουλούκια» και ταξίδευαν στην Ήπειρο, στη Μακεδονία, στη Θεσσαλία και στον ευρύτερο βαλκανικό χώρο.

Building the Guild...

The region is mountainous and infertile. Men had to seek for employment elsewhere. They build up groups by different artisans, called "bouleukia" and travelled in Epirus, Thessaly and Macedonia, as well as in the wider area of the Balkan Peninsula. The three villages rank among the most known "Master Builders' Villages" in the area of Konitsa.

Τσουβάλια με λίρες!

Όσο ζευγαρεύονταν πήγαιναν ομόθυμα στη Ρουμανία και την Αίγυπτο. Οι ναυκοκράτες του χωριού ήταν εννοιαστοί εμπόροι στο Βουκουρεστί και στο Κάιρο και κουβαλούσαν τις λίρες με τα τσουβάλια στα χωριά τους! Γυμνάσιος έκαναν ευεργετήματα στον τόπο τους. Η Μόλιστα είχε το πρώτο ταχυδρομείο που λειτουργούσε στην περιοχή, για να στέλνουν οι μετανάστες-εμπόροι τα εμβόλια στα σπίτια τους!

Bags full of pounds!

Employment seekers used to go to Romania and Egypt to make a fortune. The squares in the villages were well respected merchants in Bucharest and Cairo, sending to their homes bags full of pounds, benefitting the villages with public works and endowments. In Molista was founded the first Postal Office in the area, so as to receive the money orders of the wealthy merchants.

Το κέντρο του κόσμου!

Η πλατεία ή αλλιώς μεσαχόρι, αποτελεί το συμβολικό κέντρο του χωριού. Εκεί βρίσκονται όλα τα δημόσια και ιδιωτικά κτίρια που εκφράζουν την παρουσία της κάθε είδους εξουσίας στον χωριό. Η κεντρική εκκλησία αντιστοιχεί στη θρησκευτική εξουσία, το κοινοτικό γραφείο στην πολιτική, τα καταστήματα στην οικονομική και τα μεγάλα σπίτια, που συνήθως βρίσκονται στο κέντρο, την κοινωνική.

The Centre of the World!

The Central Square, the so called "Mesachori" constitutes the symbolic centre of the village. It hosts all public and private building expressing any kind of power in the build environment: The central church represents the religious power of the institution of the Church, the Municipal Office represents the power of the State, the commercial buildings represent the power of the Economy, and the big mansions represent the power of Society.

Αρχιτεκτονικός χαρακτήρας

- Φρουρακή μορφή με λίγα ανοίγματα – τα σπίτια ήταν πέτρινα και χτισμένα δίπλα-δίπλα για τον φόβο των ληστών, σε πολλά μάλιστα οι στέγες ήταν ενωμένες.
- η σκυριά πέτρα, οι ξυλοδοκίες, η ψηλή στέγη και η τετραγωνη ψηλή καμινάδα.
- η ούλη, περιφραγμένη συνήθως με ψηλό μονότοξο, για να κρατάει τα αλλοδαπά βλέμματα μακριά.

Architectural Character

- Defensive systems with scarce openings – stone mansions built one next to the other with united roof for the fear of robbers
- Dark stone, wooden structures with bulks which circumscribe the walls and support the wooden roof, high roofs and quadrate-shaped high chimney
- The court, enclosed by a high wall, to keep away strangers staying the house. 200

42.5x45cm
Φ.Μ.: 85x90cm

Ι.Μ. ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΑΝΟΡΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network
NIKANORAS

Η δυτική πλαγιά του πυκνοδασωμένου όρους Κλέφτης, φιλοξενεί το μοναστήρι ανάμεσα στα χωριά Τράπεζα, Εξοχή και Νικάνορας.

Σκαρφαλωμένος σε απόκρημνο βράχο, από το φόβο της πανούκλας, ο ναός με τον μικρό τρούλο προσαρμόζεται στην ελάχιστη οριζόντια επιφάνεια στην κορυφή του.

Τον Μακεδόνα Θεραπευτή Νικάνορα, διάλεξαν οι κάτοικοι της Κορτίνας (νυν Νικάνορας) να τιμήσουν με το χτίσιμο του μοναστηριού το 1816, όταν σώθηκαν από μια φοβερή επιδημία που μάστιζε την περιοχή.

10 χρόνια μετά, ο Αποστόλης Βασιλείου από το Πωγωνί, αγιογράφησε το ναό.

Πάνω από την είσοδο μας άφησε ένα μήνυμα: «δια χειρός του ταπεινού Βασιλείου Αποστόλη εκ Κόμης Φρασανά της πόλεως Πωγωνιανής, το έτος 1826».

Σήμερα οι κάτοικοι όλων των γύρω χωριών τιμούν τον Όσιο με λειτουργία και ολοήμερο πανηγύρι την ημέρα της εορτής του, στις 7 Αυγούστου.

Located between the villages of Trapeza, Exochi and Nikanoras, on the western slope of Mountain Clepthis, the Monastery is built on the small surface of steep rock to avoid the dreadful plague.

It was given the name of Nikanor, the therapist from Macedonia, when the villagers were saved in 1816 from a dreadful epidemic disease.

10 years later Apostolis Vassileiou from Pogoni decorated the Church.

Over the main entrance there is a message left from him to us, "By the humble Apostolis Vasilleiou, from Pogoni in 1826".

Today Nikanor from Macedonia is celebrated with a feast on his name day, on the 7th of August.

Trans-European International 2009
Το πρόγραμμα συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή
Επιτροπή (ΕΥΡΩ) και το Ελληνικό Δημόσιο
(Υπουργείο Περιφέρειας, Ανάπτυξης και Υποδομών)

ΠΟΥΡΝΙΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

POURNIA

Φύση και άνθρωπος

Εργάστηκαν για να μας εντυπωσιάσουν με μια σύνθεση μοναδική, στο γεφύρι της Πουρνιά ή Μαύρης Πέτρας.

Σήμερα

Βλέπετε μόνο την κεντρική του καμάρα, με το εντυπωσιακό άνοιγμα των 20,50 μ!

Ήπιαμένο στα 1817

Στον μεγάλο απότομο βράχο φέρει την τοιχογραφία του Παντοκράτορα που προστατεύει εδώ και διακόσια χρόνια τους διαβάτες και το γεφύρι.

Η θέση της

Καλά προστατευμένη από τον ήλιο και τη βροχή, διασώθηκε μέχρι σήμερα.

Η σύνθεση

Το πέτρινο γεφύρι, το εικόνισμα, η βρύση, ο μισογκρεμισμένος μύλος συνθέτουν έναν ωραίο πίνακα.

Εσείς

Θα αλλάζατε κάτι στον πίνακα της φύσης:

Man and Nature

Have worked together to impress with a magnificent creation of the bridge of Pournia or black stone.

Today

we may look at the central arch, with an opening of 20,50 meters!

Built in 1870

On the large, steep rock, who bears the icon of the Lord, protecting bridge and travelers for over 200 years.

What makes this rock-iconpainting special?

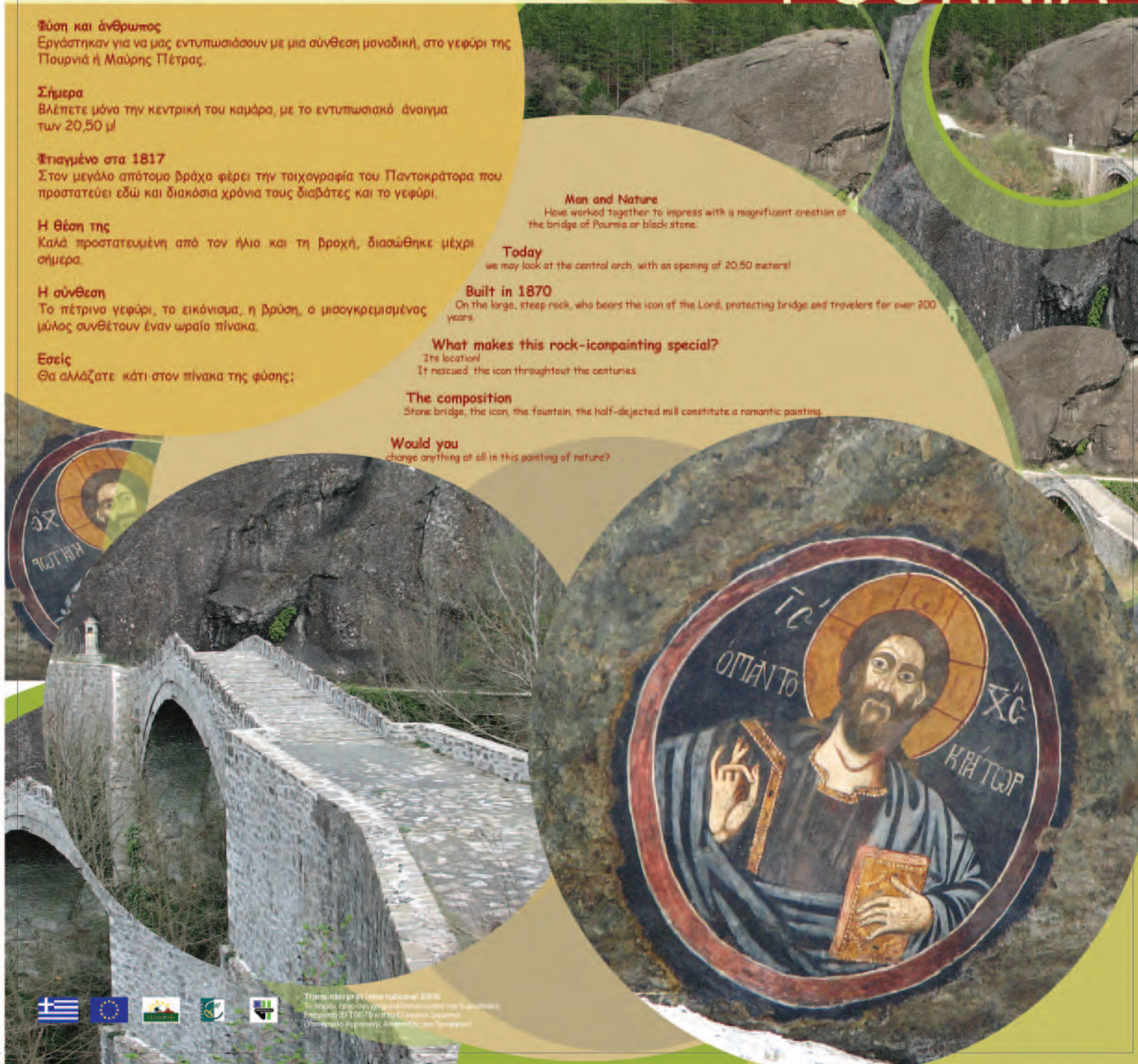
Its location!
It rescued the icon throughout the centuries.

The composition

Stone bridge, the icon, the fountain, the half-dejected mill constitute a romantic painting.

Would you

change anything of all in this painting of nature?

Το παρόν έργο αποτελεί έργο κοινής ιδιοκτησίας 2020
Το παρόν έργο είναι δημιουργία κοινής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής
Επιτροπής (ΕΥ)ΤΕΤΕΤ και της Ελλάδας. Σχεδιασμός:
Υπουργείο Πολιτισμού, Αθήνα 2020

ΠΟΥΡΝΙΑ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

POURNIA

Φύση και άνθρωπος

Εργάστηκαν για να μας εντυπωσιάσουν με μια σύνθεση μοναδική, στο γεφύρι της Πουρνιά ή Μαύρης Πέτρας.

Σήμερα

Βλέπετε μόνο την κεντρική του καμάρα, με το εντυπωσιακό άνοιγμα των 20,50 μ!

Επιγμένο στα 1817

Στον μεγάλο απότομο βράχο φέρει την τοιχογραφία του Παντοκράτορα που προστατεύει εδώ και διακόσια χρόνια τους διαβάτες και το γεφύρι.

Η θέση της

Καλά προστατευμένη από τον ήλιο και τη βροχή, διασώθηκε μέχρι σήμερα.

Η σύνθεση

Το πέτρινο γεφύρι, το εικόνισμα, η βρύση, ο μισογκρεμισμένος μύλος συνθέτουν έναν ωραίο πίνακα.

Εσείς

Θα αλλάζατε κάτι στον πίνακα της φύσης:

Man and Nature

Have worked together to impress with a magnificent creation of the bridge of Pournia or black stone.

Today

we may look at the central arch, with an opening of 20,50 meters!

Built in 1870

On the large, steep rock, who bears the icon of the Lord, protecting bridge and travelers for over 200 years.

What makes this rock-iconpainting special?

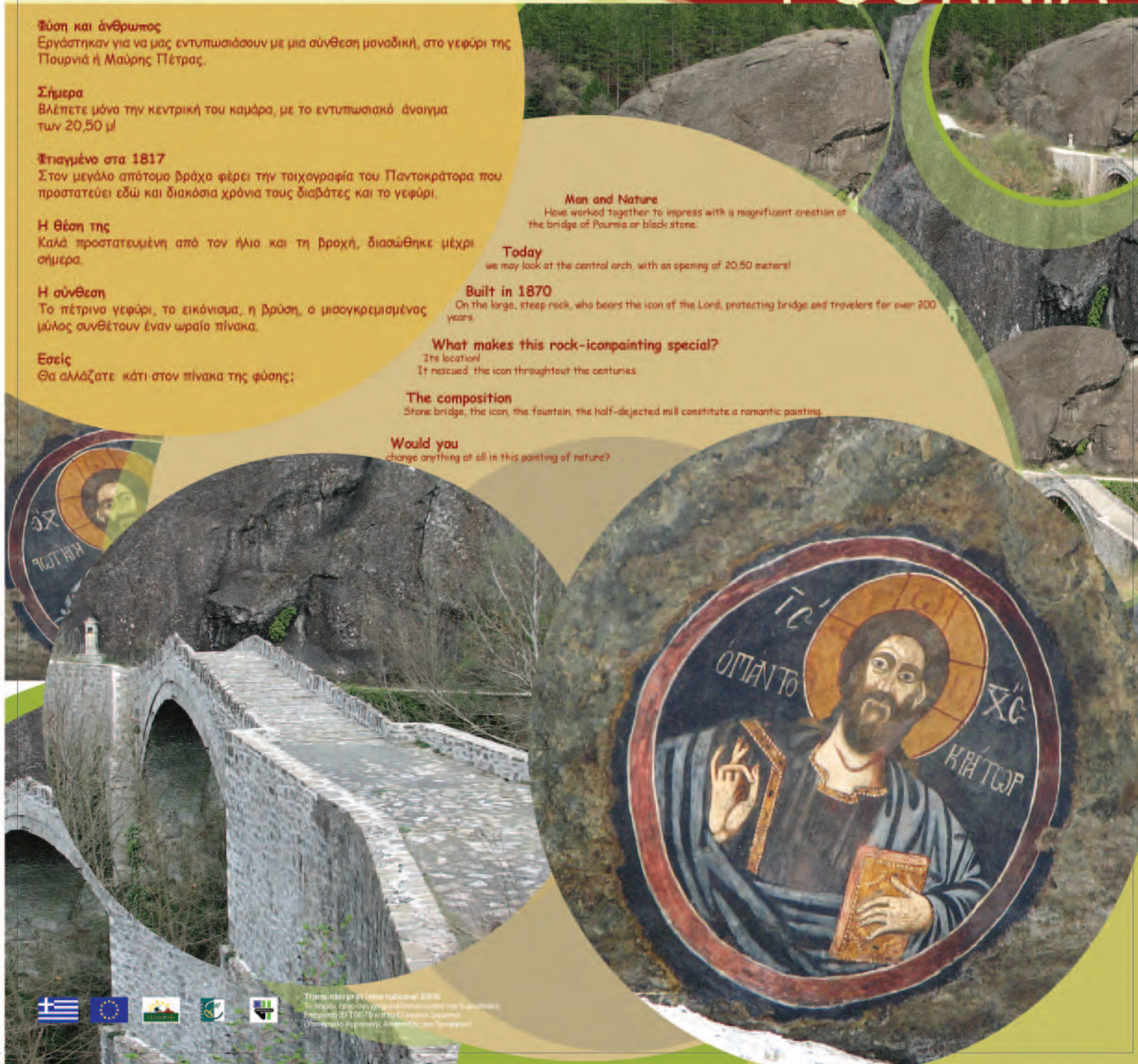
Its location!
It rescued the icon throughout the centuries.

The composition

Stone bridge, the icon, the fountain, the half-dejected mill constitute a romantic painting.

Would you

change anything of all in this painting of nature?

Το παρόν έργο αποτελεί έργο κοινής ιδιοκτησίας 2020.
Το παρόν έργο είναι δημιουργία κοινής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της ΓΓΕΤ, της κυβέρνησης Ελλάδας, του Υπουργείου Πολιτισμού, της Ακαδημίας Αθηνών και του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

42.5x45cm
Φ.Μ.: 85x90cm

ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

PYRSOGIANNI

Τι - Που - Πότε

Τα Μαστοροχώρια αποτελούν την κοιτίδα των τεχνών και τεχνικών επαγγελματιών που ακμάσαν στην κοιλάδα του Σαραντάπορου από τον 18ο αιώνα μέχρι τις αρχές του 20ού.

Μαζί με την οικοδομική τέχνη η λιθογλυπτική, η ξυλουργική και ξυλογλυπτική, η ασημαργία, η ζωγραφική και αγιαγραφία μας κληροδότησαν τοπία, όπου και οι πέτρες μιλούν.

What - Where - When

Mastorochoria, the masons' villages in the valley of Sarantaporos have given birth to construction arts and handicrafts, which flourished from the 18th to the 20th century.

Masons, wood- and stone carvers, stone dressers and carpenters, painters, iconpainters and silversmiths have inherited to us the most eloquent landscapes.

ΓΙΑΤΙ

Η αύξηση του πληθυσμού και η οικονομική στενότητα με τον έλλειψη γεωργικών και κτηνοτροφικών πόρων της πέτρας και του ξύλου, αναγκάζουν τους χωρικούς. Οι πρωταρχικοί αυτοί δημιουργοί πέτρινα γεφύρα, κολυμπήθρες, εστία και στανιό, εκκλησίες και σχολεία, μύλους και λούτρες, κρήνες και τουριστικές συνδυάζοντας τις πρακτικές και αισθητικές λειτουργίες σε ένα τοπίο, που ορίζει την ταυτότητα.

WHY

The increase of the population and the scarcity of economic resources have urged rural populations to seek for other income sources. That is why farmers and stockbreeders become artisans and artists. The creations of these great masters harmonize with nature and human values. Stone bridges, cobblestone pavements, houses and stonions, churches and schools, olive oil presses and mills, icons and fountains combine practical and aesthetic aspects in a landscape, where built expressions reach perfection.

ΠΩΣ

Οι τεχνίτες καλλιτέρες ταξιδεύουν σε "υπαίθετος", ιστορικά οργανωμένες ομάδες με κανόνες λειτουργίας και αυστηρή ιεραρχία. Η άσκηση επαγγέλματος από το δόκιμο μέχρι στον υπεύθυνο κλάδο, ανασηματώνει τις τοπικές κοινότητες. Ένδρα οι άνδρες κάθουν, εργάζονται και κτηνοτροφούν πάνω στα εδάφη των γυναικών και οι οικονομικές σχέσεις κεραιταιρίζονται από νέες μορφές ανταλλαγής, εδωτισμού και αλληλεγγύης. Οι συνήθειες δημιουργεί, ποικιλούν στο δημοτικό τραγούδι, ξεπερνούν το χρόνο της νεώτερης Ελλάδας καταλαμβάνοντας ζωτικό χρόνο σε τρεις αιώνες.

HOW

Artisans and artists belong to guilds. They travel around in a hierarchically organized group, with rigid rules and codified language. While men are absent, farming and husbandry become the responsibility of women. Economic relations become "urbanized". They are regulated by contracts, deposits, and money orders. The fame of these unions creates a social regional boundaries. They become heroes in poetry, literature, and folk singing. After all, they have inherited to humankind tangible masterpieces in three continents.

ΣΗΜΕΡΑ

Στις αρχές του 20ου αιώνα η γυναικεία παροχή της διατροφής στο Βαλκάνιο κλονίζεται και η μετακίνηση μαζί με την απελευθέρωση της Ηπείρου (1913) σφραγίζουν τον πλανήτη, ενώ ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και ο εμφύλιος έχουν σαν αποτέλεσμα την διάλυση του κοινωνικού ιστού της παράσης και τη σταδιακή φθορά των επαγγελματιών.

TODAY

In the beginning of the 20th century the decline of the travelling guilds in the Balkan Peninsula is starting. It is due to a series of reasons such as - the alienation of local populations after the Liberation of the Region of Epirus from the Ottoman yoke (1913), - the immigration to other countries, - the 2nd World War and - the Civil War gradually demolish the social and economic networks of the area. The famous guild receive their places in history.

ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ:

Γοητεία και ντεντρίκο, αρχοντικό σπιτιού χτισμένο από το 1750 και μετά με λιθογλυπτικές παραστάσεις.

Ο Άγιος Γεώργιος (1904) είναι κτισμένος στο φθινόπωρο του 1912 με δισκό κολυμπήθρα, με ζωογλυπτικό τέμπλο έργου του Τσιροβίτη τελεωμένου Βασίλη Σκουλαίτη (1926) και αγιαγραφίες του Σέρβου αγιαγράφου Μιλάνο Νικόλιτς.

Ο Άγιος Νικόλαος (1772) είναι ο παλιότερος ναός του χωριού, τριπλήτη βασιλική με κρηνοπέδιο κωνίδι.

PYRSOGIANNI:

Stroll around the picturesque cobblestone pavements, mansions with magnificent stone carvings since built around 1750.

St. George is the main church, rebuilt in 1904. Its double bell towers, its wood carved chancel screen (1926), and the frescoes invite us to an aesthetic journey.

St. Nicholas (1772) is the oldest church, a three aisled basilica with a cloister, a rare architectural type in the area of Epirus.

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΗΠΙΡΩΤΩΝ ΜΑΣΤΟΡΩΝ

Στο παλιό Δημοτικό Σχολείο το (1927), στεγάζεται το Μουσείο που φιλοξενεί πάνω από 2500 φωτογραφίες, σχέδια, αποτυπώσεις, χαρτογραφίες καθώς και σπάνια υλικά που αφορά τη μυστική γλώσσα των Μαστόρων, τα λεγόμενα «Κουδαρίτικα».

Οι συλλογές αποτελούν συστηματική καταγραφή της τοπικής αρχιτεκτονικής, των υλικών κάθε περιοχής και των αισθητικών ρευμάτων των τριών αιώνων στα Βαλκάνια.

ETHNOLOGICAL MUSEUM OF THE EPIROTAN MASONS

Located in the old Elementary School, (1927) the Museum hosts over 2500 photographs, drawings, recordings and maps, as well as rare linguistic material regarding the codified professional language of the Guilds, the so called "Koudaritika".

The collections include extensive recordings and depict an overall sense of the architectural styles dominating the Balkan Peninsula for over three centuries.

Translating and editing: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Το παρόν έγγραφο έχει χρηματοδοτήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με ΤΕΤΕ-ΕΡΕΥΝΑ το Εθνικό Δίκτυο Διαδρομών Πυρσογιαννίτικων Αρχαίων Διαστημάτων, 1/2013/1/1

ΧΙΟΝΙΑΔΕΣ

Δίκτυα Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Trail network prefecture of Ioannina

CHIONIADAES

Χιονιάδες λαϊκοί ζωγράφοι και αγιογράφοι

Ο τόπος

Οι Χιονιάδες είναι το μικρό μαπαροχώρι που ανέδειξε πολλούς τεχνίτες, οι οποίοι επιδόθηκαν σε διάφορων ειδών κατασκευαστικές, ξυλουργικές, διακοσμητικές και καλλιτεχνικές εργασίες από τον 17ο ως τις αρχές του 20ού αιώνα.

Το κύριο έργο

είναι αγιογραφικό, ωστόσο υπάρχουν εξαιρετικά δείγματα κοσμικής ζωγραφικής, όπως ταπία, προσωπογραφίες, ιστορικές σκηνές και νεκρές φύσεις.

Οικογενειακή υπόθεση

Οι νεότεροι ακολουθούσαν τους έμπειρους συγγενείς στα ταξίδια τους και μαθήτευαν κοντά τους, βοηθώντας αρχικά στις δευτερεύουσες εργασίες.

Χρόνος και χώρος εργασίας

Εικονογραφούν καούς και διακοσμούν αρχοντικά, όλα τον χρόνο, γιατί η εργασία γινόταν σε κλειστό προστατευμένο μέρος.

Η φήμη

Από τη Βαλκανική ως τη Ρωσία!

Τεχνουργίες

Η αγιογράφηση των κοινών γινόταν με χρυσό φόντο, περιέλασε σε μικρή κλίμακα σε πρόβατα αειπαίσιμα ταύρα, σκαπανοφύλακα. Χρησιμοποιούνταν και μικρές περσικές, όπως η μικρο-εικονογραφία σε κρηστάκια που άνη στον εντάλας σπινθη, με χρυσό υφασμάτινο με τη προσθήκη σαρδέλας και κόλλας ως συνδετικό των χρωμάτων.

Θρηγίτες σκηνές

Γίνονταν σε ξύλο με τα ίδια χρώματα, αλλά με την τεχνική του ξύλου ως σκελεπτική αλληλεγγύη υπό Αργύριος Ιεροδρόμιος και η τεχνική της ελασμογράφου πλάσι με λανθάνει.

Τεχνουργοί

Το έργο των Χιονιάδων είναι η ύστερη φάση της μεταβυζαντινής τέχνης (18ος αι.), με έντονη τη σφραγίδα της λαϊκής τεχνουργίας (19ος αι.). Στις αρχές του 20ού αι. επηρεάστη η διαδεδομένη ζωγραφική με τις επιρροές και της ρωσικής εικονογραφίας.

Επειδή ελάχιστη συνδέθηκε με κ καθήκοντα του λαού ως κρησματολόγοι στη ζωγραφική, η καταγωγή του σκηνικού σκελεπτικού μερικού στο Άγιο Όρος, η ζωγραφική του ελεύθερου ελληνικού κράτους με την επίσημη σπουδή της τέχνης των Βασιλέων δούλων και στη συνέχεια των Ελλήνων καλλιτεχνών που διατέλλον μαθήτες τους.

Ο σκελεπτικός σκελεπτικός και διπλή σπουδή χαρακτηρίζει το ζωγραφικό έργο της εποχής και συνδέεται στις γαλλικές Βαλκανικές χώρες.

Περίοδος αιχμής

81ος 19ου αιώνα.

Painters and Iconpainters from Chionades

The Place
Chionades is a small isolated village, home to many different artisans and artists: painters, carpenters, masons create a distinctive style which dominated the Balkan Peninsula from the 17th to the 20th century.
Main expression is the iconpainting, followed by secular paintings such as landscapes, portraits, historic scenes, nature's motifs.

A Family Business

Younger family members followed experienced family members in their travels and worked as apprentices, initially helping the older in secondary tasks.

Time and Place of Works

They paint churches and decorate mansions in the Balkan Peninsula reaching out to Russia. They work all year long, since their work has been conducted in closed and protected interiors.

Working Style

Precoats, icons and oil on canvas.

Portable Icons

Extensive use of egg as cohesion material

Style Features

The works of Chionadites' painters reflect the late period of post byzantine art (19th century) combined with features of popular secular arts (19th century). In the beginning of 20th century painting styles turn to the West influenced through by Russian iconography principles.

Changes are due to the establishment of oil on canvas as the main expression medium, the domination of a respective aesthetic style on Mt. Athos, the painting centers in Greece after the Greek War of Independence (1821-1830), the domination of the Munich School of Painting (academic and naturalism) in liberated Greece.

The coalescence of eastern and western decorative such as byzantine, renaissance, baroque, rococo, and neo-classical elements characterizes the painting styles developed in the Balkan Peninsula.

Prime period, regarding the number of paintings, quantity of works, spatial diffusion of the professional activities the middle of the 19th century represents the heyday of the art of Chionadites!

Transinterpret International 2009
Το παρόν έργο συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΤΤΕ-ΕΚ) και το Ελληνικό Δημόσιο (Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων)

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina, Trail Network

GORGOPOTAMOS

Ο Γοργοπόταμος (Τούρνοβο) γεννήσε τους φημισμένους ξυλογλύπτες, τους «ταλιαδούρους», που εργάζονταν σύμφωνα με άγραφους κανόνες, στηριγμένους στο εθνικό δίκαιο.

Kingdom of The Woodcarver (Tagliaduri): Gorgopotamos (Tournovo) is home to famous wood carvers the "tagliaduri". They worked according to the rigid, hierarchically structured rules of the guild.

Χώρος: εκτός από τις γειτονικές περιοχές, ο χώρος της ευρύτερης Βαλκανικής, και η ενδοχώρα της Μικράς Ασίας ως και τη Συρία αποτέλεσαν τόπους εφαρμογής της καλλιτεχνικής τους έκφρασης, επιδρώντας στις τοπικές συνήθειες αλλά και δεχόμενοι επιδράσεις.

Spatial Diffusion: apart from the areas in proximity the tagliaduri have inherited us masterpieces all over the Balkan Peninsula, in Asia Minor and Syria, influencing in this way local cultures and vice versa.

Περίοδος ακμής: η ανάπτυξη της ξυλογλυπτικής κορυφώνεται με την κατασκευή ανάγλυφων τέμπλων από τα μέσα του 18ου μέχρι τα μέσα του 19ου αι.

Prime Period: the development of the art of wood carving finds its heyday with the construction of chancel screens (iconstasis) from the middle of the 18th to the middle of the 19th century.

Κατασκευές: κάθε είδους ξυλογλυπτική εργασία όπως διακόσμηση ναών δημοσίων κτιρίων και αρχοντικών.

Constructions: any kind of woodcarving works from decorating churches to public and private buildings

Χαρακτηριστικά:

η διατήρηση και ο περιορισμός της τέχνης μέσα στην οικογένεια κυρίως λόγω της δυσκολίας μετάβασης της τέχνης από τον πατέρα με έλλειψη σχετικού ταλέντου. Επιπλέον και υπάρχουν τα μέσα κληρονομιάς της γαίας που μόνο η ιδιαίτερη σχέση πατέρα και υιού θα μπορούσαν να εξηγηθούν.

Special Features:

The wood carvers strive to maintain the profession only in the families belonging to the Guild and not to allow outsiders penetrate the Guild. This fact results into the employment of Guild Members who are not talented or not willing to dedicate themselves to the art of woodcarving. Wood carvers try to balance this handicap by hand apprenticeship rules: patience and perseverance lead to the acquisition of skills, especially through the unique relation of father and son.

Η έμπνευση στη δημιουργία

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Βασίλειος Σκολιτσίς, ο τελευταίος μεγάλος ξυλογλύπτης, που ασκεύασε στον Γοργοπόταμο το τέμπλο του ναού της Παναγίας. Όταν του ζητήθηκε να επαναλάβει το ίδιο έργο με την ίδια έμπνευση, απάντησε ότι είναι αδύνατο να φτιάξει το ίδιο έργο με την ίδια έμπνευση.

Inspiration leads to creation!

A representative example of the art of wood carving are the works of Vassily Skolitsis, who has completed in Gorgopotamos the chancel screen of the Church of Our Lady. When he was asked to remake it, he denied, declaring that it is impossible to remake the same work under the very same inspiration spirit.

Χαρακτηριστικό έργο

Το μνημειακό τέμπλο του Αγίου Αθανασίου στην Μητρόπολη Ιωαννίνων (1832) με βαριά διακόσμηση και συμπλέγματα που δείχνουν βυζαντινή επίδραση. Εξέλεσε υλικά τους σπέρσι να διακοσμήσει κοινές οικίες, γενιά από το βυζαντινό χριστό, στα κεί του Αγίου Χαράλαμους στην Πρίβαζε και σε παλαιές οικίες στο Μαρό Ιωαννίνων και ιδιαίτερα στο Πλαγιά, στο Αργυροκάστρο, στους Άγιους Σαρόντα, στη Χουσόρα, στον Πρεσέτα και στην Αρμυλοκαρραία (318).

Work Examples:

representative for the art of woodcarving is considered the monumental chancel screen of St. Athanasios in the Metropolis of the City of Ioannina (1832). It is about a design full of elaborated complexes with evident influence from western art. A series of magnificent works are to be found in the villages in proximity to Gorgopotamos, also in the Church of St. Choralambos in Preeveta, in many churches in the City of Ioannina, in Pogono, in Argyrokastron, in Agh. Saranta, in Chionera, Premeit and in the Region of Aitolioakarronia.

Πρώτη ύλη: καρδιά κομμένη τουλάχιστον 5 χρόνια νωρίτερα, ρόμπολο (είδος πεύκου) κυπριασόξυλο, σκληρό και δυσκατέργαστο, αλλά και κατώτερης ποιότητας ξύλα, όπως η φλαμουριά.

Materials: is the oak tree, cut five years in advance, robolo (a pine species), cypress, a hard and difficult material to elaborate, about also other wood types such as linden.

Οργάνωση: ο πρωτομάστορας δημιουργούσε και φύλασσε τα σχέδια και σαν πιο έμπειρος έκλεβε τις συμφωνίες για την ανάληψη της εργασίας. Οι μαστόροι είχαν την ευθύνη για την κύρια ξυλογλυπτική εργασία. Οι μαθητευόμενοι ή ταράκια αρχικά ασχολούνταν με βοηθητικές εργασίες και αργότερα με το σχέδιο. Χρειάζονταν 2-3 χρόνια κατώτερης επαγγελματικής μαθητείας.

Organization: The Grand Master of the Guild creates and keeps all designs. As more experienced, he is also responsible to close the agreements with customers. The Guild masters are responsible for the main tasks. Apprentices in the beginning help masters complete their tasks and later on are involved with designs. They need two to three years to acquire basic artisan skills.

Το παρόν έργο χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2007). Το κείμενο είναι διαθέσιμο στο Γραφείο Αποστολής Αποστολής και Ενημέρωσης.

ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network

MOLYVDOSKEPASTO

Το σταυροδρόμι των νεράν και των πολιτισμών...

Στην περιοχή που αψίζουν τα ποτάμια, ο Αώος με το Βοϊδοράχη και στη συνέχεια με το Σαραντάπορο βρίσκεται ένας μεγάλος ιστορικός δρόμος «Βασιλικόδρομος», που συνέδεε την Κωνσταντινούπολη με την Ιταλία μέσω της Μακεδονίας και της Ηπείρου. Η «μίξη» των ποταμών αποτέλεσε κομβικό σημείο στις διατοπικές επικοινωνίες και στα ταξίδια των μεγάλων αποστάσεων, που αποτυπώνουν συναντήσεις, ειρηνικές και μη, ανθρώπων και πολιτισμών.

Η σπουδαιότητα του χώρου στη συλλογική μνήμη και συνείδηση θέλει τον Κωνσταντίνο Πωγωνιότο ιδρυτή της Μονής Μολυβδοσκεπάστου. Η Διπαλίτσα με το περίφημο παζάρι της, τον 13ο αιώνα μ.Χ. έγινε έδρα της επισκοπής Πωγωνιανής. Αυτό αποδεικνύει τη σημαντική θέση που κατείχε άλλοτε το μικρό χωριό που σήμερα είναι γνωστό με το όνομα Μολυβδοσκεπάστο.

Η ιερότητα του χώρου!

Στο χωριό και γύρω από αυτό σήμερα αψίζονται είκοσι εκκλησίες και ξωκλήσια (9ος-15ος αι.). Οι σημαντικότερες είναι:

- ναός της Αγίας Τριάδας
- ναός της Γεννήσεως της Θεοτόκου
- ναός του Αγίου Γεωργίου
- ερειπωμένος ναός του Αγίου Δημητρίου
- ερειπωμένος ναός του Αγίου Σώζοντος
- Ζωοδόχος Πηγή

Σταυροστή Βάση κατέχει ο ναός των Αγίων Αποστόλων που χρονολογείται από τον καιρό με τον Αλέξανδρο. Πάνω υπάρχουν και αναφέρεται για τον 1537, ενώ υπάρχουν και αναφέρεται για τον 13ο αιώνα. Πρόκειται για τη κεντρική εκκλησία του χωριού, η οποία κτισήθηκε και έως το 1807, πριν έλθει του αρχιεπισκόπου Πωγωνιανής.

Παραδοσιακά προϊόντα ποιότητας!

Ο παραδοσιακός τρόπος ζωής επιβιώνει ακόμα στην κωμόλητα, τα μέλη της οποίας παράγουν παραδοσιακά προϊόντα όπως τσιπούρα, κρασί, τραχανά και γλυκό του κουταλιού και τα οποία διατίθενται από τον Βοιά της Αγοράς - Οργανωμένου Συνεταιρισμού Μολυβδοσκεπάστου.

Crossroads of Waters and Cultures

In this area, where the rivers Aous and Vardaris converge with river Sarantaporos, there exists a significant historical road, the "Imperial Road" connecting Constantinople with Italy through Macedonia and Epirus. The convergence point of the rivers has been a nodal point for translocal communication and in distance travel routes. The "Imperial Road" reflects all peaceful and non-peaceful encounters of humankind.

The collective memory considers Byzantine Emperor Constantine D' Pogonatas, the founder of the Monastery of Our Lady's Dormition in Dipalitsa (today Molyvdoskepasta).

Dipalitsa became through its famous Fair in the 13th century the seat of the Bishop of Pogradec. This fact proves the significance of the place, which is nowadays the village of Molyvdoskepasta.

The place's holliness!

In and around the villoge of Molyvdoskepasta exist 20 churches and chapels, built from the 9th to the 15th century. Most important are:

- Aghia Triada
- Genissi tis Theotokou
- St. George
- St. Demetrius
- St. Sazon
- Zoodochos Pigi

Most prominent is the Church of the Apostels built exactly on the border with Albania, built around 1537. The Apostels are the central church of the villoge, decorated with extraordinary post-byzantine frescoes.

Quality traditional products

Tradition is still live in the community. It produces a series of original products for taste and spirit: tsipouro, wine, trachana and sweets of the spoon. These home made products are offered in the Agro-Wine Cooperative in the villoge of Molyvdoskepasta.

Το πρόγραμμα «Περιφέρειες 2006» Το πρόγραμμα «Περιφέρειες 2006» συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΡΤΤΕ-1) και το Ελληνικό Κράτος (Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων).

ΜΠΟΥΡΑΖΑΝΙ

Δίκτυο Διαδρομών Ν. Ιωαννίνων

Prefecture of Ioannina. Trail Network BOURAZANI

Ο νερόμυλος στο Μπουραζάνι: ταξίδι στην πηγή της ζωής

Στο μεγάλο-μικρό ταξίδι του ποταμού Αΐου και των παραποτάμων του, ο κύκλος της ζωής ξετυλίγεται μπροστά μας. Πηγή, νερόμυλος, άρδευση, ποταμί, θάλασσα.

Ο Αΐος, άλλοτε ισχυρός και άλλοτε εξημερωμένος:
πηγή ενέργειας
πηγή δύναμης
πηγή λειτουργίας
πηγή ομορφιάς
Ζήστε από κοντά τον θαυμαστό κύκλο του νερού.

Η «μάνα» του νερού

Η αξία της πηγής δεν εξαντλείται στο κάλλος.
Τα 1200 κυβικά μέτρα νερό που παράγει την ώρα, διοχετεύονται σε μια σειρά λειτουργιών, καθώς περνάει από το νερόμυλο, τη νεροτριβή, το μαντάνι και τις καλλιέργειες της εύφορης κοιλάδας.

Καιάνας οι αΐνες...
Το νερό της πηγής μετατρέπεται σε ενέργεια που δίνει δύναμη στην ανθρώπινη δραστηριότητα στην κοιλάδα του Μπουραζάνιου.

Οι μιλίμετρα που νερόμυλο μετατρέπουν το ξυλεία σε αλεύρι, η νεροτριβή πλένει τα ρούχα, το μαντάνι είναι το μόνιμο υφαντικό και το ορεινό αμάκι διαστρώνουν το νερό στο κύριο παράγοντα τα υφαντικά υφαντικά προϊόντα.

Βλέπτε λοιπόν τις χρήσεις του νερού στον νερόμυλο του Μπουραζάνιου με τη λέξη της υδραυλικής ενέργειας.

«Η να οικολογική "καθαριότητα" Προέρχεται από το ποταμό»

Watermill of Bourazani: Travelling to the fountain of life

In the short-long travel of the River Aios and its tributaries, the cycle of life unfolds before our eyes. Life spending Fountain, water, watermill and irrigation, ever moving River, Mother Sea. The God of Water, River Aios, wild and tamed at the same time, source of energy, source of power, source of production, of beauty. Live a first hand experience along the miraculous life-cycle of the water.

Mother of All Waters

The value of the Fountain is not only its beauty. It provides 1200 cubic meters water per hour, realising in this way a series of important functions: the water mill, the "nerotriki", the only ecological water laundry, the "mandani", the only ecological woolen-cloth producer, the cultivations of the fertile plain of Kaimaka.

Sliding by for centuries, the water of the Fountain is transformed in to energy facilitating human activity in the valley of Bourazani.

The millstones of the watermill transform the crop in to flour. Nerotriki washes the clothes. Mandani softens the woolen clothes. Irrigation channels transfer water to the cultivations of the valley, to water the crops.

Thank you and
Observing the uses of water and the hydraulic energy in the valley of Bourazani, you may also come to the conclusion:
Ecological "production" derives from distant travel

